

„Разходка с влак”

/пътепис/

инж. Радка Тодорова

Живеем в един забързан свят, запълнен с много /предизвикателства/ приключения. Пътуваме със самолет, с автобус, с параход, а понякога и в пътнически, бърз или експресен влак. Пътуването с влак е приятно и забавно преживяване, когато си с приятели, вагоните са чисти, обслужващия персонал е внимателен и се спазва времето на пътуването от началната до крайната жп гара на дестинацията. При разходката с жп влак, във вагоните можеш удобно да се настаниш на седалките, да похапнеш, да се разходиш в коридора. Билетите за пътуване с влак са най-евтините в България и могат предварително да се закупят, за отиване и връщане, с голяма отстъпка.

Живее в историческата столица на България - Велико Търново и любимото ми туристическо пътуване е разходката с влак от Велико Търново до красивия град Трявна. Този старинен град е едно възрожденско място, чието сърце пулсира в историята на България и се намира в централната ѝ част.

Реших да участвам в конкурса за написване на пътепис, защото, когато пътувам за град Трявна, виждам на жп гара Царева ливада един парен локомотив, с номер 0303 /музеен експонат/, който е бил управляван от баща ми Христо Шиков, в онези далечни години /около 1960 година/. Спомням си за моето детство, и за тежкия труд на работещите в жп транспорта и особено на локомотивните машинисти. Качвала съм се на парен локомотив, виждала съм голямата пещ, в която огнярът хвърля въглища, за да потегли композицията навреме. Посрещали сме нашия баща от път на жп гара Горна Оряховица и виждахме колко е изморен и се белееха само зъбите му /от саждите от огнището в локомотива/. Понякога, той се завръщаше през нощта и тихичко, за да не ни събуди, си лягаше да си отпочине от пътуванията до Варна, Плевен, Стара Загора и др. По-късно, той беше локомотивен машинист на дизелови и електрически влакове. Баща ми беше голям шегаджия, въпреки че професията му беше тежка и трудна. За колегите си беше веселяк и голям приятел, макар че в неговото сърце е имало понякога и голяма тъга за старите му родители на село. При дълги пътувания той е бил далеч от семейството си по 2-3 дни.

Влаковите композиции в предишните времена бяха непрекъснато пълни от много пътуващи хора. Аз и моята сестра Диана сме обиколили цялата България с влакове.

Баща ни, в кабината на парен локомотив, е возил през 1943 г. цар Борис III. Спомням си неговия разказ как хиляди хора с ръкопляскания са посрещнали царя на жп гара Горна Оряховица.

Най-романтично за мене, като ученичка, беше пътуването на цялото ни семейство по теснолинейния железен път до Рилския манастир, през 1965 г.

Сега ще Ви напиша за любимата ми разходка до град Трявна. Много е забавно и приятно това пътуване лично за мен!

Влаковата композиция бавно преминава през следните жп гари: покрай жп гара Дебелец, покрай малка спирка до Дряновския манастир, Дряново, Царева ливада и следва Трявна. Пътуваме сутрин, с бърз влак в 8:50 и пристигаме след един час - около 9:50 часа.

Продавачките на билети на жп гара Велико Търново са много симпатични и вежливи жени, информират ни за тръгване на композицията от гарата и в колко часа ще пристигнем в град Трявна, тъй като понякога има изменение на разписанието, било то поради причина за закъснение или ремонт на железния път.

След качването си във влака, пътниците се настаняват удобно в купетата на вагоните и след потегляне на композицията, може да се наблюдава в дясната страна красивия изглед на старата столица на България – Велико Търново. В далечината се забелязва старинния Стамболов мост, квартал Варуша и красивите скални масиви. Следват завой и отново в дясната страна на влака наблюдаваме производствени предприятия /промишлената зона на гр. Велико Търново/. Преминаваме край бившия Радиозавод, в който са работили около 6000 специалисти преди 1989 година. В този завод съм работила 25 години. Сега, там се е настанила мебелна фирма. Спираме на жп гара Дебелец и в далечината се наблюдават халетата на голям завод. Пътуването продължава сред красива зелена природа. Отеква грохота на железните колела на железопътната композиция. Потеглянето на влака е вълшебен момент за мене, все едно, че тръгвам към омайващи места. Влакът лъкатуши край красиви поляни, жълти ниви, овощни и зеленчукови градини, различни видове гори, височини и низини и понякога, моментно пробляскват слънчевите лъчи в моите очи. Виждат се малки рекички с мостчета, извори и чешми. В далечината се наблюдават селскостопански животни – малки стада от агънца и овце, теленца и крави, козленца и кози. Такава е нашата българска природа и начин на живот. Това е нашата Родина! Да, и в чужбина има красиви места, но нашата природа е в сърцето на българина – това е земята на нашите родители и прародители.

Продължаваме и навлизаме в землището на историческия град Дряново. Наблюдават се в северна посока старинни каменни мостове, възрожденски къщи, височини и съвременни сгради. Това е града на майстор Колю Фичето. Наблизо до Дряновския манастир се намира пещерата „Бачо Киро“, която се посещава от много туристи.

Вече усещаш дъха на Априлската епопея в Дряновския манастир. От българската история си спомняш за героичната чета на поп Харитон и Бачо Киро, която е преминала през много села, за да стигне до Дряновския манастир. Много четници са загинали тук за свободата на България. Те са се заклели във вярност и да служат на народа, в църквата „Св. Димитър“, в с. Ветринци. През тази 2020 година, ще се отбележат 180 години от построяването ѝ. В село Ветринци е роден моя баща Христо Шиков!

Отново потегляме, усетили тръпки от Дряновския ек и отново попадаме сред красивата природа, скали, храсти, виждат се малки селца. Вече достигахме до жп гара Царева ливада – голяма жп гара, която е разпределителна за много

композиции – среща на влакове. Тук е спряла и жп композицията за град Габрово.

Продължаваме по железния път за град Трявна. Влизаме в тунели и отново преминаваме през красиви местности – реки, извори, гори, храсти. Но преди да спрем на жп гара Трявна, виждаме в далечината тъмнозелени борови гори и много красива панорама!

След няколко минути влакът намалява скоростта и ние слизаме на перона. Трявна е малка планинска жп гара, но добре поддържана и в приветлив вид. Залата за закупуване на билети за пътуване ни впечатлява с декорираната си дърворезба. Верен знак, че тук е забележителната тревненска дърворезбарска школа.

Вдишваме свежия балкански въздух и потегляме пеш към центъра на малкото възрожденско градче. Близко до жп гарата се намира Гимназията по изящни изкуства – в нея са учили най-известните български дърворезбари, показващи своето майсторство в целия свят.

Вървим по чисти булеварди, украсени с много цветя. Виждат се малки кътчета за отмора – всеки може да седне, да изпие чаша кафе или чай. От близките чешми бликат лечебни минерални води. В центъра на града има пешеходна алея и градина, където посетителите-туристи могат да си отпочинат. Насочваме се към църквата в центъра на града, влизаме в Историческия музей, комплекса Даскаловата къща и Райковата къща, разглеждаме Занаятчийниците, църквата “Св Архангел Михаил”, Часовниковата кула и Старият мост над Тревненска река, музея “Старото Школо” и др. Сядаме в уютно заведение на кафе до Часовниковата кула, където предлагат кафе на пясък и специални тревненски лакомства.

Ще напиша за едно мое любимо място, което всеки, пристигнал в Трявна турист, трябва задължително да посети! Комплекс „Бръшлян” се вижда от центъра на града, в северна посока, сред борова гора, в чертите на град Трявна. Тук може да се насладите на тишината, на чистия въздух и неповторимата панорамна гледка към града и планината.

Комплекс „Бръшлян” е изграден във възрожденски стил – на един километър от центъра на града. Романтично място! Градът се вижда като на длан. Борови гори, широколистни гори, уредени пътища, свеж въздух – какво му трябва повече на човек! Тук можеш на тишина да си помечтаеш за хубави спомени и бъдещи преживявания. Предлаганата храна е апетитна и обслужването приятно. Гледаш, гледаш и не вярваш на себе си, че има такава красота. Съветът ми е: пътувайте с влак, мили хора, до жп гара Трявна и посетете това забележително място.

Има още едно преживяване, което според мене, изглежда, е спуснато от Космоса край горите около Белодробната болница. След престой около един час придобиваш чувството, че се зареждаш с нова сила и енергия за цяла година!

В 17:00 часа, весели и доволни, хващаме отново влака за Старопрестолно Велико Търново. Връщаме се обратно по описания път, но с богати впечатления за природни красоти и с повишена духовна култура!

В 18:30 часа, с пътическият влак се завръщаме в стария Търновград, с обновени сили и здрав дух!

Мили хора, обезателно, пътувайте с жп влак!

И както се казва: „опознай родината си, с влак, за да я обикнеш”!

Жп гара Царева ливада и парния локомотив № 0303

Часовниковата кула в центъра на град Трявна

Градската градина в центъра на град Трявна

Улица в центъра на град Трявна

Изглед от Тревненската река и комплекс Бръшляна

Изглед от град Трявна

Моят съпруг Пейчо Тодоров в комплекс Бръшляна